

Can Santeugini

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal. Urb. Can Santeugini. Mas Cantateugini s/n (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Des de la carretera de Martorell a Terrassa (C243) entrant al barri de Santeugini.

Coordenades:

Latitud: 41.49074
Longitud: 1.95409
UTM Est (X): 412692
UTM Nord (Y): 4593764

Classificació

Número de fitxa 08054-106
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 3704- I
Número inventari IPA núm. 27371 CC.AA. 1983.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 0853A02000011
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 30/06/2011 - 02:00

Descripció

Masia formada per diversos edificis que conformen el conjunt de l'explotació agrícola. L'edifici principal és un cos de planta rectangular, cobert a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana. Compta amb planta baixa i primer pis. La façana principal es troba orientada a migdia i precedida per un pati enllosat. L'accés a la porta principal es realitza mitjançant una escalinata doble obrada en pedra i adossada al mur. El portal principal és allindat i es correspon a l'alçada del primer pis amb un finestral rectangular. La façana de ponent compta amb una galeria adossada a l'alçada del primer pis. Es tracta d'una galeria oberta amb arcs de mig punt. A la façana de llevant s'adossen diversos cossos de planta baixa que es cobreixen independentment. Un mur d'aglomerat, mamposteria i obra envolta tot el conjunt d'edificis de la masia. A l'extrem sud del mur s'aprecia una torre circular, que és en realitat un molí de vent. Es tracta d'una torre molt decorada, convertida en torre ornamental amb una escalinata interior. L'espai s'ha dividit en planta baixa i tres pisos, obrint finestres de punt rodó en totes les seves cares. El tercer pis a estat convertit en punt d'observació i dotat amb una terrassa que recorre perimetralment tot l'espai circular. Es tracta d'una terrassa que es sosté sobre uns permòdols fets en ciment i s'ha protegit amb una barana de ferro molt treballada. Aquest tercer pis es corona amb un teuladet format per una cornisa perimetral que es sosté sobre impostes. A nivell constructiu, tot el conjunt combina la pedra vista i l'arrebossat en color groc. A l'exterior de la casa, sobre un turó situat uns metres a migdia del conjunt es conserva l'antiga era de la casa, actualment molt malmesa, que compta amb una alzina monumental en una punta. També han estat localitzats restes d'un antic pou d'aigua fet amb maons.

Història

Cal pensar que es tracta d'una de les masies més antigues de Castellbisbal, amb orígens que es remunten a l'Edat Mitjana. El nom original de la casa podria haver estat el de Santa Eugènia, així al cens parroquial del 1600, apareixen censats Francesc Sanctaugínia, Pau Sanctaugínia, Antiga i Maria Sanctaugínia, Jaume Sanctaugínia i un mosso anomenat Joan. El cognom familiar sembla haver-se mantingut fins al segle XVIII. Així, el 8 d'agost de 1739, Victòria Santeugènia, veïna de Castellbisbal i resident en aquesta masia es va casar amb Magí Ambrós, hereu de Can Xercavins de Rubí, a la desapareguda ermita de Sant Genís. En el cens de 1752, consta com a propietari Francesc Santa Eugènia. En tant que edifici, tot fa suposar que l'actual masia és una construcció del segle XIX que integra restes de l'antiga edificació sobre la qual s'aixeca, especialment al seu cantó nord. L'actual masia va ser aixecada sobre el que devia ser la masia medieval i moderna de Can Santeugini amb un estil propi d'una casa residencial més que d'una masia agrícola. Tot el conjunt va ser envoltat el 1866 per un mur perimetral que tancava l'espai. Destaca especialment la construcció dels porxos que s'adossen a la casa pel cantó de ponent, i la torre de l'aigua que presideix l'entrada al conjunt arquitectònic. Econòmicament, el sostén de la casa estava estretament lligat a la producció de vi, trobant-se tots els terrenys del voltant, propietat de la casa plantats de vinya. Un cop arruïnada la vinya, a mitjans del segle XX fou venuda pels darrers propietaris hereus de la família Santeugini, que parcel·laren els terrenys venent-los per fer l'actual urbanització. Respecte a la casa, cal afegir que fins a mitjans del segle XX estigué habitada per masovers. A finals del segle XX la casa fou convertida en restaurant, la qual cosa ha suposat una reforma interior dels seus espais i usos.

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
MATEU MIRÓ J. (2007) Motius, persones, fets. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.

